

[Karen Højte Jensen]

Skriftlig begrundelse

I en konkret sag fra Gudme kommune har det sociale udvalg af den sociale ankestyrelse fået pålagt at udbetale bistandshjælp ifølge bistandslovens § 37 til en 30-årig person, der nægter at deltage i et kommunalt beskæftigelsesarbejde. Den afgørelse vil uden tvivl få helt uoverskuelige konsekvenser, medmindre ministeren fastsætter klare regler, således at man ikke har krav på bistandshjælp, hvis man vægrer sig ved at tage anvist arbejde. I betragtning af, at regeringen også er nået til den erkendelse, at den passive hjælp skal erstattes af støtte til aktiv beskæftigelse, går den trufne afgørelse i ankestyrelsen stik imod dette mål.

Karen Højte Jensen (KF):

Når jeg har rejst dette spørgsmål, er det, fordi jeg mener, at sagen har vidtrækkende principiel betydning. Gudme kommune opretter i lighed med andre kommuner beskæftigelsesprojekter for arbejdsløse. Et af disse projekter er landbrug med hertil hørende alsidigt arbejde. En person ansat i dette arbejde siger op, fordi han ikke finder arbejdet meningsfyldt. Personen henvender sig til social- og sundhedsforvaltningen for at få bistandshjælp i henhold til § 37 i bistandsloven. Kommunen afslår at yde denne hjælp, idet man henviser til et stående arbejdstilbud i det omtalte § 97 A-projekt. Sagen ankes, og den sociale ankestyrelse har netop pålagt kommunen at yde bistandshjælp til den pågældende person.

Jeg finder, at det er en helt urimelig og uholdbar afgørelse, og det er en hån mod borgere på arbejdsmarkedet. Det er socialforvaltningernes fornemste opgave at normalisere klienterne. Den foreliggende afgørelse animerer ikke på nogen måde hverken embedsmænd eller politikere i kommunerne til at gøre en indsats mod arbejdsløshed, når kassen på denne måde skal stå åben.

Jeg finder, at afgørelsen er i strid med de intentioner, som jeg også har forstået at regeringen har, nemlig at den passive hjælp skal erstattes af støtte til aktiv beskæftigelse, og jeg forventer et positivt svar på mit ønske om at få ændret reglerne omkring udbetaling af § 37-hjælp.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Såvel i bistandsloven som i socialministeriets cirkulære af 25. oktober 1980 om kontanthjælp efter bistandsloven er der fastsat regler om betingelserne for at modtage kontanthjælpen. Efter bistandslovens § 38, som er uddybet i kontanthjælpscirkulærets punkt 7, er det således en grundlæggende betingelse, at den, der søger hjælpen, i tilstrækkelig grad har udnyttet sine arbejdsmuligheder. Socialministeriet har ved flere lejligheder givet udtryk for, at denne betingelse ikke kan anses for opfyldt, hvis der består et åbent arbejdstilbud, som den pågældende ikke ønsker at tage imod. Dette gælder naturligvis også, når arbejdstilbuddet består i beskæftigelsesarbejde efter arbejdsløshedslovgivningen.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på den sag, der har givet anledning til fru Karen Højte Jensens spørgsmål, men jeg kan dog oplyse, at socialministeriet for få dage siden har bedt den sociale ankestyrelse om at oplyse baggrunden for, at ankestyrelsen i det konkrete tilfælde har pålagt det sociale udvalg at yde kontanthjælp.

Karen Højte Jensen (KF):

Må jeg forstå ministerens udtalelse som en positiv tilkendegivelse af, at der her er rejst et spørgsmål af mere principiel karakter, som det er væsentligt at se på.

Jeg finder, at afgørelsen klart er i strid med de intentioner, som arbejdsministeren er fremkommet med om udbetaling af dagpenge til arbejdsløse, hvor man vil skærpe reglerne. Jeg er klar over, at når man udbetaler § 37-hjælp, er der tale om et trangskriterium, men jeg finder, det er vigtigt, at man også kommer ind på, hvorfor den pågældende har trang.

Jeg håber at blive bekendtgjort med socialstyrelsens tilbagemelding til socialministeren, men jeg vil godt spørge socialministeren, om hun vil pålægge socialstyrelsen ikke at udsende SM-meddelelse til kommunerne, inden vi har en afklaring af denne sag. Det er jo sådan, at disse meddelelser, der går ud til kommunerne, efterhånden bruges som love i kommunerne. Man får herigennem tilstillet de afgørelser, der er fra den sociale ankestyrelse, og efterhånden bruger man dem som lov i forbindelse med tildeling af forskellige ydelser.